

[Ragnhild Andersen.]

mest beskedne ændringer, og som ikke engang vil stemme for, at rentemodtagerne generelt skal have adgang til gratis medicin. Det er det, jeg har sagt, og det er også min opfattelse nu og fremover, at man skal ikke vente sig det. Jeg skulle kun blive glædeligt overrasket, hvis der kom et positivt og godt forslag fra kommissionen, men med den motivering, jeg allerede har givet, nærer jeg ikke store forhåbninger dertil. Men selvom der skulle komme et godt forslag, så ved det ærede medlem jo erfaringsmæssigt lige så godt som jeg, at dette forslag rimeligvis aldrig nogensinde bliver vedtaget her i rigsdagen. Jeg har for et øjeblik siden godtgjort, at sådan er det gået med talrige andre kommissionsforslag, de være nok så fortræffelige. Når de havner her, så er det, ligesom døren går i baglås, og de bliver aldrig nogensinde gennemført.

Det ærede medlem hr. Evald Christensen sagde, at han godt kunne se, at de gamle havde det dårligt, og at rentemodtagerne sad skidt i det, men han så ingen anden vej, end at man skulle følge retsforbundet. Nu vil jeg dog bede det ærede medlem om at komme helt ned på jorden og følge de forslag, der ligger på bordet i dag. Er det magtpåliggende for det ærede medlem at få vedtaget virkelige forbedringer for rentemodtagerne, så er det muligt i dag, og det er i hvert fald muligt for det ærede medlem og hans parti at give udtryk for, at de er tilhængere af forbedringer for rentemodtagerne. Skal der være mening i det, må retsforbundet stemme for de kommunistiske underændringsforslag. Det er i hvert fald, hvad jeg forstår ved at holde sig på jorden og i praksis give udtryk for, at man mener noget med at sige, at de gamle har det hårdt, og at man ønsker at forbedre deres kår.

Der er ikke i dag rokket ved det lovforslag, mit parti har fremsat, eller ved de underændringsforslag, vi har stillet til udvalgets ændringsforslag. Og jeg vil gerne sige til ærede medlemmer, at der også ved afstemningen over mit partis selvstændige forslag kan stemmes om de enkelte paragraffer, således at man f. eks. kan komme til at stemme for vort forslag om gratis medicin til alle rentemodtagere, hvis man finder det ret og rimeligt. Jeg vil opfordre ærede medlemmer til ikke alene at stemme for gratis medicin, men såvel for vore underændringsforslag som for vort selvstændige lovforslag.

Den højtærede minister sagde, at han regnede anderledes end jeg, idet han gik ud fra, at der ville komme et betydelig bedre resultat af kommissionens arbejde, end jeg for-

ventede. Det skulle kun glæde mig, hvis det blev tilfældet, det har jeg allerede sagt. Mine forhåbninger i så henseende er dog ikke store, men det er jo een side af sagen, det vil forhåbentlig vise sig inden længe.

Den højtærede minister gik imidlertid, akkurat som ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Kaj Andresen, og de øvrige ordførere, langt udenom det konkrete spørgsmål, jeg har stillet: Hvordan kan i perioden 1950—51 7 points give 50 pct. af en måneds rente i dækning til rentemodtagerne, medens 3 gange så mange points, nemlig 20, giver 70 pct. af et barberet beløb, nemlig alene renten, men ikke tillæggene? Jeg tror, at hvis man ville anvende den beregning, man her anvender overfor rentemodtagerne, overfor lønarbejderne, ville man komme ud i en gevaldig konflikt med dem. Hvis man f. eks. sagde til dem: ja, gode folk, pristallet er steget 3 gange så meget som i fjor, men I får kun forhøjelse med de 14 pct., der her er tale om. Det kan dog vist ikke lade sig gøre.

Jeg beder ministeren og ærede medlemmer om at besvare det spørgsmål, hvordan man kan komme til et sådant regnestykke, som man her er kommet til. Sålænge man ikke kan tilbagevise logikken i mit regnestykke, at 3 gange 7 er 21, sålænge er dette en nedskæring i sammenligning med forslaget i fjor.

Jeg vil opfordre ærede medlemmer til at stemme for mit partis forslag, både dets enkelte paragraffer og forslaget som helhed, og for de underændringsforslag, mit parti har stillet til regeringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Man gik først til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i folkeforsikringsloven, forsåvidt angår pristalsregulering af alders- og invaliderenter m. v.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 1 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 99 stemmer mod 6.

Underændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen

forkastedes med 100 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 1, gående ud på indsættelse af en ny paragraf,

vedtoges uden afstemning.